

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Cinkciarz.pl sp. z o.o.

С определение от 28 май 2020 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 11 май 2020 г. — MN, DN, JN, ZN/X Bank S.A.

(Дело C-198/20)

(2020/C 304/06)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: MN, DN, JN, ZN

Ответник: X Bank S.A.

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 2, буква б), от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, както и член 3, параграфи 1 и 2, член 4 и съображенията от нея:

- „[...] че потребителят трябва да получи еднаква защита, независимо от начина на сключване на договори — устно или писмено, както и независимо от това дали условията по договора се съдържат в един или повече документи“;
- „[...] че преценката съобразно общо установените критерии за неравноправен характер на условията, по-специално при търговски дейности с обществен характер[, с които] се извършват колективни услуги при наличие на солидарност между ползвателите, трябва да се допълни с подходи, позволяващи цялостна оценка на различните интереси на участниците; [...] че това съставлява изискването за добросъвестност; [...] че при преценката за добросъвестност се отделя специално внимание на силата на позицията от която всяка договаряща страна преговаря, като например дали потребителят е бил подтикнат да приеме условията и дали стоките или услугите са продадени или предоставени по нарочна поръчка от негова страна; [...] че изискването за добросъвестност може да се изпълни от продавача или доставчика, когато постъпва добросъвестно и равнопоставено с другата страна, отчитайки законните ѝ интереси“, и
- „[...] че договорите следва да се съставят на ясен, разбираем език, а потребителят да има възможност да проучи всички условия и, при съмнение от негова страна, се приема най-благоприятното за него тълкуване“;

предвид точки 16 и 21 от решение на Съда от 3 септември 2015 г., Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA (C-110/14, ECLI:EU:C:2015:538), и точки 20 и 26—33 от заключението на генералния адвокат Pedro Cruz Villalón, представено на 23 април 2015 г. (ECLI:EU:C:2015:271),

да се тълкуват в смисъл, че от защитата на потребителите, призната с Директива 93/13, се ползва всеки потребител?

Или пък — както следва от точка 74 от решение на Съда от 30 април 2014 г. по дело Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai срещу OTP Jelzálogbank Zrt, (ECLI:EU:C:2014:282) — от защитата на потребителите се ползва само „средният потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“? С други думи, националният съд може ли да обяви за неравноправни клаузи от договор, сключен от който и да било потребител, или може да обяви за неравноправни само клаузите от договор, сключен от потребител, който може да се счете за „среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е, че от защитата на потребителите по Директива 93/13 се ползва не всеки потребител, а само „средният потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ — може ли за „среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ да се счита потребител, който не е прочел преди сключването му за 30 години договор за ипотечен кредит, индексирани в чуждестранна валута, за сумата от 150 000 PLN (полски злоти)? Може ли такъв потребител да се ползва от защитата по Директива 93/13?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е, че от защитата на потребителите по Директива 93/13 се ползва не всеки потребител, а само „средният потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ — може ли за „среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ да се счита потребител, който, макар да е прочел проекта на сключвания за 30 години договор за ипотечен кредит, индексирани в чуждестранна валута, за сумата от 150 000 PLN, не го е разбрал напълно и въпреки това не се е опитал да разбере значението му, преди да бъде сключен, като по-специално не се е обърнал към другата страна по договора — банката — с искане да му разясни значението на договора, съответно значението на отделните му клаузи? Може ли такъв потребител да се ползва от защитата по Директива 93/13?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

**Жалба, подадена на 12 май 2020 г. от Claudio Necci срещу определението, постановено от Общия
съд (четвърти състав) на 25 март 2020 г. по дело T-129/19, Necci/Комисия**

(Дело C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Claudio Necci (представители: S. Orlandi, T. Martin, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия, Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени определението, постановено на 25 март 2020 г. от Общия съд на Европейския съюз по дело Necci/Комисия, T-129/19;
- да върне делото на Общия съд на Европейския съюз за ново произнасяне;
- да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на определението, постановено на 25 март 2020 г. по дело T-129/19, с което Общият съд на Европейския съюз отхвърля като недопустима неговата жалба за отмяна и го осъжда да заплати съдебните разноски.

В тази връзка жалбоподателят изтъква три основания.

Първо основание: изопачаване на предмета на спора, доколкото Общият съд е приел, че решението от 18 юли 2011 г. уврежда жалбоподателя.